

Najvyšší súd
Slovenskej republiky – disciplinárny súd

2 Ds 6/04

Rozhodnutie je právoplatné

dňom... 16. 11. 2004
Najvyšší súd Slovenskej
republiky Bratislava

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. J. U., sudcovi Okresného súdu v , na ústnom pojednávaní dňa 29. septembra 2004, takto

rozhodol:

JUDr. J. U., sudca Okresného súdu v , nar. , bytom , sa podľa § 129 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z.z.

oslobodzuje

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok, že v trestnej veci obžalovaného R. nekonal napriek tomu, že v tejto veci pod sp. zn. 3 T 53/02 dňa 22.5.2002 na hlavnom pojednávaní vyhlásil rozsudok ohľadne obžalovaného O. B. a časť obžaloby ohľadne obžalovaného R. L. vylúčil na samostatné konanie, uznesenie o vylúčení trestnej veci obžalovaného R. L. vypracoval a vyexpedoval, vo veci obžalovaného R. L. v období od 22.5.2002 do opätovného podania obžaloby proti obžalovanému O. B. nevykonával žiaden úkon vo vylúčenej veci, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

O trovách podľa § 129 ods. 5 zák. č. 385/2000 Z.z. rozhodne súd samostatným rozhodnutím.

Odôvodnenie:

Predsedníčka Okresného súdu v Dunajskej Strede podala 16. marca 2004 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi Okresného súdu v Dunajskej Strede JUDr. J. U. za disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. b) zákona č. 385/2000 Z.z. Zákona o sudcoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa mal dopustiť tým, že v trestnej veci obžalovaného R. L. nekonal napriek tomu, že v tejto veci pod sp. zn. 3 T 53/02 dňa 22.5.2002 na hlavnom pojednávaní vyhlásil rozsudok ohľadne obžalovaného O. B. a časť obžaloby ohľadne obžalovaného R. L. vylúčil na samostatné konanie, uznesenie o vylúčení trestnej veci obžalovaného R. L. vypracoval a vyexpedoval, vo veci

obžalovaného R. [REDAKOVANÉ] L. [REDAKOVANÉ] v období od 22.5.2002 do opätovného podania obžaloby proti obžalovanému O. [REDAKOVANÉ] E. [REDAKOVANÉ] nevykonal žiaden úkon vo vylúčenej veci.

Sudca Okresného súdu v Dunajskej Strede JUDr. J. [REDAKOVANÉ] U. [REDAKOVANÉ] vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že v danom prípade v záujme urýchleného rozhodnutia väzobnej veci obžalovaného B. [REDAKOVANÉ], ktorý bol stíhaný vo väzbe, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. mája 2002 vylúčil vec obžalovaného Lipovského na samostatné konanie z dôvodu, že tento sa na hlavné pojednávanie nedostavil a nemal ani vykázané doručenie predvolania na hlavné pojednávanie. Hneď na tom istom pojednávaní vec obžalovaného B. [REDAKOVANÉ] skončil odsudzujúcim rozsudkom, proti ktorému podal obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie. Bezprostredne po pojednávaní vypracoval ako uznesenie o vylúčení veci na samostatné konanie tak aj rozsudok vo veci obžalovaného B. [REDAKOVANÉ]. Spis spolu s rozhodnutiami odovzdal pracovníčke kancelárie s pripomienkou, že vec obžalovaného L. [REDAKOVANÉ] bude prejednaná v samostatnom konaní a vec obžalovaného O. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] bude treba i s odvolaním predložiť nadriadenému súdu. V nasledujúcom konaní Krajský súd v Trnave vo veci obžalovaného B. [REDAKOVANÉ] rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil vec na došetrenie Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede. Vo veci obž. B. [REDAKOVANÉ] podala Okresná prokuratúra v Dunajskej Strede opätovne obžalobu dňa 16.6.2003 a vec bola sudcovi pridelená pod novým číslom konania 1 T 135/03. Spisový materiál obžalovaného L. [REDAKOVANÉ] bol sudcovi pridelený až dňa 31.12.2003 pod sp. zn. 1 T 266/03. JUDr. J. [REDAKOVANÉ] U. [REDAKOVANÉ] ďalej uviedol, že nemal vedomosť o tom, že vo veci obž. R. [REDAKOVANÉ] L. [REDAKOVANÉ] sa po vylúčení na samostatné konanie až do 31.12.2003 vôbec nekonalo a že vo veci nebol vytvorený samostatný spis a pridelená nová spisová značka. Poukázal na skutočnosť, že bolo práve povinnosťou kancelárie súdu vykonať všetky úkony potrebné k vylúčeniu veci na samostatné konanie a spis nemal byť pred týmito úkonmi odoslaný na odvolací súd. Jednalo sa o bežné úkony kancelárie, ktoré skúsené pracovníčky vykonávali bez akýchkoľvek problémov. Nápravu vo veci vykonal ihneď po tom, ako mu bol spis obžalovaného L. [REDAKOVANÉ] pridelený a dňa 13.2.2004 vo veci rozhodol trestným rozkazom. Na záver poukázal na skutočnosť, že k nedôslednostiam došlo v dôsledku nepresnosti práce kancelárie a v dôsledku veľkého návalu práce a preťažnosti na Okresnom súde v Dunajskej Strede. Navrhol, aby ho disciplinárny súd z dôvodu, že sa žiadneho disciplinárneho previnenia nedopustil, oslobodil.

Disciplinárny súd po prejednaní veci na ústnych pojednávaniach, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, sudcu JUDr. J. [REDAKOVANÉ] U. [REDAKOVANÉ] vypočutím jeho obhajcu, prečítaním trestných spisov Okresného súdu v Dunajskej Strede 1 T 135/03 a 1 T 266/03, výsluchom svedkyne D. [REDAKOVANÉ] C. [REDAKOVANÉ], pracovníčky Okresného súdu v Dunajskej Strede poverenej vedením trestnej kancelárie a dospel k záveru, že sudca JUDr. J. [REDAKOVANÉ] U. [REDAKOVANÉ] sa disciplinárneho previnenia nedopustil.

Podľa § 30 ods. 4/ Zákona o sudcoch, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 116 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch, disciplinárnym previnením je správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Zákonným sudcom je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a je určený rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil, že sudca JUDr. J. U. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.5.2002 vo veci pod sp. zn. 3 T 53/02 vyhlásil rozsudok ohľadne obžalovaného O. B. a časť obžaloby ohľadne obžalovaného R. L. vylúčil na samostatné konanie, uznesenie o vylúčení trestnej veci obžalovaného R. L. vypracoval a vyexpedoval. V pokyne kancelárii na č.l. 261-262 trestného spisu v skutočnosti uviedol iba stručný pokyn „K. Doruč: 1) obv. I., 2) OP – tu Vyznač v registri vyluku, kal. 8 dní a podpis sudcu“. Po odvolaní sa obžalovaného B. na č.l. 263 dňa 13.6.2002 sudca JUDr. U. vypracoval predkladaciu správu pre Krajský súd v Trnave. 15.7. 2002 sa spis opätovne vrátil na Okresný súd v z dôvodu závady v doručovaní rozsudku. Sudca JUDr. P. následne dňa 5.8.2002 podpísal predkladaciu správu na Krajský súd v Trnave. 15.8.2002 sa trestný spis opätovne vrátil na prvostupňový súd a sudca JUDr. U. v ňom riadne konal, dňa 28.8.2002 dal pokyn kancelárii (č.l. 270 trestného spisu) a nakoniec so spisom pracoval ešte dňa 17.9.2002, kedy podpisoval predkladaciu správu na č.l. 272 trestného spisu. Z oboznámených trestných spisov 1 T 135/03 a 1 T 266/03 zistil, že ďalší priebeh nakladania s vecou obžalovaného L. bolo presne také ako zhodne udávali navrhovateľka, sudca JUDr. J. U. Až dňa 23.12.2003 bola kanceláriou spracovaná vyluka, vytvorený nový trestný spis, ktorý bol pod novou spisovou značkou 1 T 266/03 pridelený na vybavenie JUDr. P. Na základe úradného záznamu vedúcej trestnej kancelárie zo dňa 29.12.2003 a opatrenia predsedníčky Okresného súdu v Dunajskej Strede bol spis pridelený JUDr. J. U. ako zákonnému sudcovi. Tento potom 13.2.2004 rozhodol vo veci trestným rozkazom.

Sudca na svoju obranu okrem iného uviedol, že motívom jeho konania a postupu bolo urýchlené ukončenie väzobnej veci obžalovaného B. Ďalej uviedol, že na okresnom súde bolo vysoké zaťaženie sudcov a zastupoval aj kolegu JUDr. R. V nedostatkoch práce kancelárie sa odrazila aj dlhodobá práceneschopnosť predchádzajúcej vedúcej kancelárie a jeho zapisovateľka D. C. nemala skúsenosti.

Navrhovateľka na ústnom pojednávaní podrobne doplnila svoje podanie s tým, že pôvodný návrh modifikovala tak, že navrhovala uložiť sudcovi iba napomenutie. V odôvodnení návrhu sa zamerala na dôsledky konania sudcu, kedy vec obžalovaného L. nebola rozhodnutá prakticky 20 mesiacov. Potvrdila, že v kritickom čase bol kritický stav konkrétnej trestnej kancelárii, nakoľko jej bývalá vedúca bola dlhodobo chorá a zastupovaním bola poverená zapisovateľka sudcu pani C. Priznala tiež určitý stupeň zodpovednosti súdu za vzniknutý stav, práve z týchto dôvodov. Sama sa snažila pomáhať pri riadení kancelárie poskytnutím ponuky konkrétnej porady v akejkoľvek veci. Poukázala však na to, že napriek týmto nedostatkom mal JUDr. U. zodpovednosť za pohyb a vybavenie veci.

Svedkyňa D. C. vypovedala, že po nástupe na zastupovanie nemala žiadne skúsenosti z práce vedúcej kancelárie, nakoľko bývalá vedúca si zapisovanie do registrov a vylúčenia vecí uskutočňovala výlučne sama. Na základe konkrétneho pokynu sudcu z 29.5.2002 iba splnila pokyn a vyznačila vylúčenie na samostatné konanie, ale nová vec nebola zapísaná do registra T. Školenia žiadne neabsolvovala a poučenie na zapisovanie

vylúčených vecí neabsolvovala. Učila sa to sama zo starších zápisov a spisov. Potvrdila, že ju predsedníčka Okresného súdu v [REDACTED] pred jej nástupom do funkcie zastupujúcej vedúcej poučila o nedostatkoch nového Spravovacieho poriadku a ponúkla jej osobnú pomoc a radu. Samotné vylúčenie spisu obž. L [REDACTED] nakoniec konkrétnymi pokynmi riadil JUDr. U [REDACTED].

V záverečných prednesoch navrhovateľka priznala určité riadiace problémy s vedením trestnej kancelárie, ale zaťaženie na trestnom úseku nepovažovala za veľké, práve naopak sama musela analyzovať sudcov trestného úseku. Samotného sudcu nepovažuje za nesvedomitého, ale za impulz podania návrhu považuje skutočnosť, že sama vždy trvala na tom, aby si zákonný sudca odsledoval vybavenie vylúčenej veci na samostatné konanie. Nemohla sa stotožniť s tým, že sudca JUDr. U [REDACTED] dôvodil, že musel čakať na ukončenie veci obžalovaného B [REDACTED]. Disciplinárny návrh vyplynul iba z nesprávneho názoru na vylúčenie veci na samostatné konanie.

Obhajca v záverečnom prednese uviedol, že spis sa dvakrát vrátil z dôvodu nedostatkov v práci kancelárie z Krajského súdu v Trnave a už v októbri 2002 bola vrátená na došetrenie prokurátorovi. Poukázal tiež na rýchlosť, s akou sudca konal a rozhodoval a na nedostatky v práci kancelárie. Spochybnil, či takáto drobná chyba môže byť dôvodom na disciplinárne konanie.

Disciplinárny súd sa plne stotožnil s názorom navrhovateľky, že sudca JUDr. J [REDACTED] U [REDACTED] bol aj po vylúčení veci na samostatné konanie zákonným sudcom aj u obžalovaného L [REDACTED] a mal urobiť opatrenia na zabezpečenie plynulého pokračovania v prejednávaní jeho trestnej veci. Zistil tiež, že od vydania rozhodnutia do vrátenia veci na došetrenie prokurátorovi mal sudca trestný spis preukázateľne najmenej dvakrát predložený na vybavovanie a samotný pokyn kancelárii mal obsahovať podrobnejší pokyn kancelárii na nakladanie s vecou. Na druhej strane disciplinárny súd musel prihliadnuť na skutočnosť, že v súčasnosti neexistuje právny predpis, ktorý by určoval a priamo vymedzoval konkrétny postup a zodpovednosť jednotlivých osôb za nakladanie s vecou vylúčenou na samostatné konanie. Disciplinárny súd sa pri svojom rozhodovaní podrobne zaoberal aj spoluzavinením pracovníčky kancelárie, ktorá v danom čase nemala prakticky žiadne skúsenosti s nakladaním s vylúčenými vecami a sama nereagovala na výslovnú ponuku predsedníčky súdu na konkrétnu pomoc. Pri zhrnutí všetkých týchto okolností disciplinárny súd kladne vyhodnotil pohnútku sudcu na rýchle ukončenie väzobnej veci a minimálny škodlivý následok a tiež vyslovene pozitívne hodnotenie práce sudcu zo strany navrhovateľky a ustálil, že prejednávaný skutok nie je disciplinárnym previnením sudcu JUDr. J [REDACTED] U [REDACTED].

Podľa § 129 ods. 4) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí. Poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, odkáže s jeho nárokom na občianskoprávne konanie alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov disciplinárny súd dospel k jednomyselnému záveru, že JUDr. J [REDACTED] U [REDACTED] sa spáchania disciplinárneho previnenia nedopustil, a preto ho spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu oslobodil. Trovy

disciplinárneho konania sudkyňi ponechal na samostatné rozhodnutie nakoľko si sudca žiadne neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 29. septembra 2004

JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

